

NÁDASDY ÁDÁM

Verejték van a szobrokon

válogatott és újabb versek
1976–2009

magvető

Nádasdy Ádám: Verejték van a szobrokon

Nádasdy Ádám
Verejték van
a szobrokon
válogatott és újabb versek
1976–2009
(Részlet)
(Részlet)

Magvető

© Nádasdy Ádám, 2010
Magvető Könyvkiadó és Kereskedelmi KFT.
www.magveto.hu
ISBN: 978-963-14-2837-7
Készítette: eKönyv Magyarország Kft.

KOMOLYABB VERSEK

A lépcsős utcán lefelé

Ó, hogy kirúgott, hát nem vette észre,
hogy az formált ily szemtelen merészre,
mi őt; s amikor elgurít magától,
nem ő fölényes, én vagyok a bátor;
nem hívott soha, túrta csak, ha jöttem
(mögötte ugyanaz, ami mögöttem),
hogy elmondjam kiegyensúlyozott kedvvel:
mért rossz az este és miért a reggel,
hogy módszer csak az éjszakára van,
ha rajtam kívül tudhatom magam;
ó, hogy rúgott ki, mentőkötél nélkül,
az aszfalt remeg, a gesztenye szédül,
a szót elroppantotta mellkasomban:
eltűnt a számról, a fejemből hol van,
hogy elmondhatnám barátságos hangon:
a délutánt sötét dolognak tartom;
mit bántam én, meglátta-e a szomszéd,
hogy agyonverve kitámolygok onnét
s magamban folytatom: a délelőtt
türelmet kíván, nagy lelkiemről,
majd bukfacezve lépcsőfokról fokra
mondom tovább: a dél a poklok pokla;
kicsit se féltett – kitett, nem törődve,
hogy szemernyi sem undorodom tőle,
hogy jöttem nyílt beismerése annak:
az éjszakával gyakran bajok vannak;
ó, hogy kirúgtál, hogy szívenütöttél,
a kő itt lötyög, a korlát dülöngél,
s ha el is megy az éjjel üggyel-bajjal,
jön elkerülhetetlenül a hajnal.
A lépcsős utcán lefelé gurulva
mért látnám tisztán: melyikünk a kurva?